

bem få tilräcklig upplysning; dels jag verom förestigade mig hos Herr
Præses, som ver nyttigast rest, hvilken an värdare har gunstigast fästs
underrätta mig om bestaffenheten af dem. Nu, som denna sat, dels har
en nära gemenskap med det jag förra gången utgaf, dels och ej torde var-
va mins lundomrör obhägellig, har jag föresatt mig detta för ett Acado-
miske prof lärots nöga.

S. 2.

Billarna i Närke Amerien, hafvna från urminnes tider beträffent sig
af näsverbåtar. Sedan har Fransosen, som ver innehafver de orter,
hvaröft i synnerhet hivret finnes til övernödd, begynt at brhla dem och
det med oirolig bequemlighet vid all sin handel och körsle. De för-
fördigas på följande sätt:

Man sätter af stora och groflösa bidröt, om någonsta indikligast är
räfret i så länge tycken, som båten skal bli swa; to man ser häfft, at
båten kan bli swa oskarsvad, hvilket dock med de större båtarna ej gick
na går an. Ranterna vändes 2 och underrundom 4 babba på näset det
det skall skarswas tilhöra, sedan sammisas så många näsverflackar, som bes-
höws, öfverlastandes till sammatt, med sma och i lu klusna grändetter,
så at den slata sidan af tiggan ligget inanet fesswoa fästen, som giöres på
den yttre sidan of näset och kommer at ligga innan båten. Därför läg-
ges då på sidan mara, den iban under eller hett, som varit innan
tradden, sedan lägger man senar på näset i den fotin i sörb i botnen
skall bli swa. Bröddaren of näset lyftas up ph-slös, palar i maren på
hvarandra sidan i den ordning, at näset twinges taga slappnad af en båt,
som finalnat af lisa mycket at båda ändarna. Man öfverläder världare
nästet runan til, men helt runna spilar of et röd tallad Thuya, eller
af Fransosen hvid Eder, detta efter behag; men stocka, som perdon
se från i til en hals geom. lise. Dosa läggas längs med sidorna helt fast
med hvarandra; hvilket så länge med 2, eller 3, förlorat satta bögar läs-
teligen på sidorna upphållas, tis på dessa spilar lägges vridgerna twär
hövet, som mitt ut båten båra verk bogde uti en hals Cricket, men at
ändarna spitsigare, alt bereslet som båten finalnar af. Vridgerna är of
af Thuya, gemenligen 3 tum breda och hals tunn tiockor och stå från i
til 2 tum fram hvarandra och räcka oss med sing dödar up til sörden
som salunda giöres: Dosa räcker troenit helt smala hägger til hvarandra
födön, slata på ena sidan, som med sin slata sidan sättes emot hvarandra
på hvar sin sida om näset, hvilket då vildes dubbelt uti en tvär hand-
brede. Ändarna of vridgernas, som borga sig upp emellan dejsa erda, giba
ras väl spiciga och starka at the ej mätte förhindra hopslomningen, man
tager